

Var detta en ren nöjesresa?

Miljönämnden i Helsingborg åkte till Bryssel i månadsskiftet februari-mars 2005. En tredagarsresa för 22 personer som kostade 140 000 kronor plus traktamente och andra ersättningar. Om alla inbjudna hade kunnat åka hade antalet i stället hamnat på 27 personer, eftersom fem personer tackade nej av olika anledningar.

Gunilla Stjernfeldt (miljönämndens ordförande) säger också att en sådan här resa knyter samman en nämnd och att man lär känna varandra bättre och att man dessutom får större kunskap i miljöfrågor.

Erfarenheten säger att man inte tillgodogör sig den rätta kunskapen när så här stora grupper reser tillsammans. Det rätta hade varit om man i stället hade låtit ett fåtal resa eftersom det är lättare att ta kunskapen till sig i mindre grupper.

I dag har ingen något grepp om hur många utlandsresor som görs av nämnder och styrelser, eller om de är välmotiverade. Dessutom borde den så kallade kunskapen som inhämtats från Bryssel ha redovisats på något sätt för kommunen och medborgarna, men så har inte skett.

Märkligt är det här uttalandet från kommundirektör, Lars Johansson: "Problemet är att vi har en känsla av att man ibland inte klarar sig för sig själv varför det är så viktigt att åka på sådana här resor. Kan det vara så att nämnderna belönar sig själv på skattebetalarnas bekostnad?"

Förvånande är också att kommunstyrelsens ordförande (Tomas Nordström) säger att han inte har känt till Brysselresan fast han var välinformerad om det.

Finns det vänskapskorruption?

Miljönämnden i Helsingborg har varit på en resa i Bryssel. Totalt var man 22 personer och resan kostade 140 000 kronor. Med anledning av detta ställer Börje Wigström ett antal frågor. Bilden visar säkerhetskontrollen vid Bryssel internationella flygplats. Personerna på bilden har ingen koppling till insändaren.

Arkivfoto: ALEXANDER FARNSWORTH/Pressens bild

Finns det en kompiskultur som har utvecklats?

Tjänster och gentjänster som styrs av det politiska pampväldet och att politiker och pampar tar för sig och kliar varandras ryggar är en företeelse som är lika gammal som politiken har funnits.

Då ställer jag mig frågan: Hur mycket kunskap har tjänstemän och politiker tagit med sig från Bryssel? Eller kan det vara så att detta var en nöjesresa som inte knöt an till den kunskap som det talas så mycket om. Det sägs att kunskap är nyckeln till framgång men tyvärr är det inte så man kan säga om miljö-nämndens ledamöter. När vi är utlämnade till en samling extra-knäckande politiker som inte bryr sig mer än om hur stort deras arvode blir, då fungerar samhället allt annat än bra.

Det finns en mycket stor kunskapsbrist hos nämndemännen i miljönämnden. Därför borde de uppdatera sina kunskaper. Varför inte låta nämndens ledamöter nöta skolbänken på hemmaplan i stället för att tillåta dyra utlandsresor.

Utifrån medborgarnas perspektiv och samhällsekonomin borde man ändra hela strukturen i samhället och förändra myndigheternas ansvarsområde.

De politiska besluten ska grundas på moraliska och etiska värderingar och att försumliga, fuskande och maktmissbrukande tjänstemän skall avkrävas ansvar.

Det borde ha ringt en klocka för länge sedan hos våra politiker, en klocka som talar om att nu är det dags att lyssna på våra medborgare innan det är för sent. Det politikerförakt och de missnöjesyttringar

som breder ut sig i samhället ger en bild av att samhällsklimatet snart har nått en gräns som snart har överskridits och som kan leda till myndighetsmissbruk.

Vad kan man dra för slutsatser av det här: Jo, att politiker och tjänstemän inte alltid styrs av rationella överväganden när de tar beslut. Tyvärr grumlans också ibland enskilda tjänstemäns moraliska värderingar av politiska principer.

Börje Wigström
Helsingborg

2005-08-08-HD

► Miljönämndens ordförande Gunilla Stjernfeldt har fått möjligheten att ge ett svar direkt, men avstår från att kommentera insändaren.

Insändarredaktionen